Ч. 201. Четвер 21 (8) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Новий мінїстер війни. — Справа ческого сойму. — По розрухах ізза дорожнї. — Смерть Столипіна. — Революция в Ішпанїї.

„Fremdenblatt" доносить: Цісар приймив вчера на авдиенциї в Шенбрунї ґен. Авффенберґа, команданта корпуса в Сераєві, десиґнованого на наслїдника мінїстра війни бар. Шенайха. Ґен. Авффенберґ, покликаний Цісарем, прибув вчера до Відня. Димисия мін. Шенайха і іменованє ґен. Авффенберґа мають бути завтра урядово оголошені.

Новий мінїстер війни, ґенерал піхоти Авффенберґ родив ся 1859 р. в Опаві яко син радника Двору при тамошнім намістництві. В 1894 р. був іменований полковником, в 1900 р. ґен.-майором і командантом 65 бриґади. Ґен. Авффенберґ був довший час командантом войск в Дальматиї. При нагоді іменованя его ґенералом піхоти одержав достоїнство тайного радника.

З Праги доносять: Вчера відбуло ся засїданє союза ческих послів соймових, на котрім принято однодушно ухвалу в справі поступованя підчас нарад сойму. Ухвалено взяти під наради справу дорожнї.

Дальше доносять з Праги: Президия клюбу нїмецких послів соймових відбула вчера з маршалком Лобковичем конференцию. Маршалок заявив, що єсть намір, щоби відбули ся чотири засїданя сойму, котрі будуть мати характер виразно формальний. Послїдне засїданє відбуде ся дня 2-го жовтня. Мають бути вибрані: комісия народно полїтична і комісия для поправи долї учителїв а також має бути ухвалена постійність тих комісий.

Члени з великої посїлости консервативної відбули вчера нараду в справі дневного порядку першого засїданя ческого сойму.

Вчера відбула ся рада мінїстрів, на котрій обговорювано також справу дорожнї. Як зачувати, бажає правительство зарадити дорожнечі як найскорше довозом арґентиньского мяса, на що правительство угорске під впливом послїдних подій вже годить ся, та видати зарядженя, які би на будуче дорожнї недопустили. Також і що до признаня Сербії континґенту довозу худоби не буде Угорщина ставити нїякого опору.

Мінїстерство зелїзниць в порозумінию з иншими мінїстерствами зарядило крім знижок тарифових для худоби і мяса також знижки 50 проц. для бараболї, ярин і плодів стручкових. Зарядженє то входить сейчас в житє. Рівночасно розширяє ся 50 прц. знижки тарифові признані на перевіз паші а також і на кукурудзу.

У Відни панує повний спокій і здаєсь, що розрухи вже більше не повторять ся. Вчера розпочали ся перші процеси против арештованих за недїльні розрухи. Одного з них засуджено на 3 недїлї арешту, а розправу против инших відрочено задля покликаня сьвідків.

Похорон Столипіна відбуде ся в пятницю. Внаслїдок виразного бажаня, висказаного перед смертию, похоронять его в Києві. Нинї по полудни перенесуть тїло із шпиталю до Лаври печерскої, а в пятницю перед полуднем похоронять на кладовищи монастиря, на котрім єсть доси лиш одна гробниця історичного значіня, в котрій спочивають якісь два росийскі патріоти, котрих Мазепа стратив. Похоронене Столипіна на тім кладовищи наступить в наслїдок виразного приказу царя.

Цар зложив на домовинї Столипіна хрест з білих цьвітів. Вдовиця по Столипінї одержала від цариці, цариці вдовиці, великих княгинь телеґрами сочувства. У всіх церквах відправлено вчера заупокійні богослуженя за Столипіна.

Слїдство в справі замаху скінчено. В акті обжалованя появить ся богато подробиць, які доси держать ся в тайнї про зносини Баґрова з охраною. З Києва до Петербурга доносять: Баґров зізнав, що він вже попередного дня підчас торжества в городї Купецкого клюбу мав намір застрілити Столипіна, але забракло єму відваги. Далї зізнав, що перед самим виконанем замаху завагав ся на хвилю, чи не

Циган.

(З норвежского — Кнута Гамсуна).

В північній Норвеґії є великі і малі рибаки. Великий рибак се пан, що має сак до ловлї риб і шпихлїрі, повні запасів. Убираєть ся в сьмішно грубу та широку одіж, щоби виглядати товстим, на знак, що може позволити собі на добру їду. Нїколи не залягає з заплатою ані пароховм ані власти; на Різдво бере до дому цїлу барилку горівки. Можна зараз пізнати, де мешкає такий богатий рибак, бо дім его обложений деревом і помальований на червоно, а двері та вікна на біло. А его синів і доньки можна пізнати по богатих строях, коли йдуть до церкви.

До місця, де спочивали човна такого богатого рибака Єнса Оляйса, прибула раз велика ватага циганів. Було се вчасною весною. Цигани приїхали власним судном, а провідником їх був старий Александер. З човна вийшов гарний мужчина, літ двайцяти, війшов до дому Єнса Оляйса і став жебрати. Був се молодий Александер.

Гордовитий Єнс Оляйс, що нікому нїчо не був винен, приказав циганови забрати ся з его дому, не даючи єму нічого. Однак молодий Александер був упертий і неустрашимий; стояв на своїм місци і не зважав на відмову.

— Можеш дістати занятє — сказав єму вкінци Єнс Оляйс.

— Яке занятє?

— Будеш направляти кітли і горшки. А притім будеш помагати моїй жінцї і доньцї, коли ми, мужчини, поїдемо на ловлю риб.

Молодий Александер обернув ся і пішов на берег до своєї ватаги, щоби з ними нарадити ся. Небавком вернув ся і заявив Єнсови, що службу приймає. Видко умовив ся з батьком, що обкраде рибака порядно.

По якімсь часї Єнс Оляйс поїхав з синами на ловлю риб, а дома лишили ся тілько его жінка і донька Леонарда. Донька могла мати з двайцять лїт.

Молодий Александер справував ся добре. Розумів ся на недугах худоби, лїчив їх і був справдї спритним при направі кухонної посуди.

Як лише земля відтаяла, жінка рибака вислала Александра копати торф, щоби спекатись его з дому. Але Александер співав собі в торфовиску незрозумілі пісоньки і жваво працював. Був моторним, веселим поганцем. Леонарда рідко з ним розмовляла, не забуваючи, що є донькою Єнса Оляйса.

Але весна небезпечна. Коли на дворі потеплїло, очи Алаксандра стали блестїти як зьвізди і він нераз без потреби переходив коло Леонарди.

Нараз в таємний спосіб почали їй пропадати зі скринї ріжні річи, хотяй замок був ненарушений. Показало ся, що дно скринї було відорване і Леонарда посудила Александра о крадіж.

— Нї, я не вкрав—говорив Александер.— Але може віднайду пропавші річи, як будеш для мене прихильнійша.

Глянула на него остро і сказала:

— Ти цигане один ходиш, зараз завтра від нас забереш ся!

Тих кілька слів поділало на него. Стояв покірний, знявши шапку з голови. Волосє спадало єму на чоло, але червоні губи були в него такі гарні.

Днї минали за днями. Син столяря, Конрад, був на науцї і сам став столярем. Ремесла учив ся у майстрів в містї і тепер уходив за доброго робітника. Мешкав по другім боцї Ґлїмми і до него приїздили люди, коли хотїли мати добру, порядну скринку. Одного разу й Леонарда поїхала до него а перевозив єї Александер.

Досить довго сидїла у молодого Конрада, обговорюючи зладженє нової скринї і богато инших ще річий, бо знали ся обоє від дитинства. Александрови вкучило ся так довго чекати на долинї при човнї і він підійшов вкінци до дому столяря та заглянув до середини крізь вікно. В тій самій хвилї відскочив від вікна і побіг до хати роздратований, лютий.

Всї троє глянули бистро на себе. Циган виглядав як перегоновий кінь з розвіяною гривою і тремтячими ніздрями.

красше було би вбити царя. Але з огляду на те, що се було неможливе і менше потрібне, стрілив до Столипіна. Наречті Баґров зізнав рішучо, що ділав виключно з власної ініциятиви. З огляду на те, що замах виконано в особливих обставинах, в присутности царя, Баґрова буде судити военно-полевий суд.

Ситуация висших урядників київскої охрани по замаху стала дуже критична. Баґров обіцяв їм схопити терористів перед виконанем замаху, але в дійстности вийшло зовсім що иншого. Се так вплинуло на Кулябка, що він двічи не ставив ся складати зізнаия, не зважаючи на жадане прокуратора. Колиж прокуратор третий раз катеґорично завізвав Кулябка, він зовсім „упав духом". Кулябка, як вже звістно, усунено з его становища і его має тепер судити войсковий суд.

В послїдних днях вибухли в Ішпанії якісь небезпечні непокої і прибрали характер революцийний. Поки що розрухи проявили ся найсильнійше в Більбао, Барцельоні, Сараґоссі. В Більбао і Сараґоссі проклямовано ґенеральний страйк. З сего послїдного міста доносять, що в понедїлок вечером вибухли там непокої, котрі прибрали революцийний характер. Стріляно до поліциї, котра й собі стріляла до публики. Одна особа згинула а кілька есть ранених. Що непокої мусїли прибрати грізний характер, найлїпшим доказом на то вість, що королївским декретом застановлено конституцию в цїлій Ішпанії.

Новинки.

Львів, 19 вересня 1911.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір Александра Кршечуновича посла на сойм краєвий і властителя більшої посїлости в Болшівцях на презеса а старшого почтмайстра і начальника громади в Бурштинї Емануїла Дїльця на заступника презеса ради повітової в Бурштинї.

— **Отворене ц. к. складницї почтової** в Камінцї малій (Коломия) повіт Коломия. Дня 16 вересня 1911 р. заведено в Камінцї малій місцевости, що належить до округа доручень ц. к. уряду почтового в Коломиї, 1 почтову складницю зі звичайним кругом ділання. Складниця ся буде получена з ц. к. урядом почтовим в Коломиї через пішого післанця, курсуючого в понедїлки, середи, пятницї і суботи межи Камінкою малою а Коломиєю.

— **Загальні збори** українскої Бурси ім. сьв. От. Николая в Сокали відбудуть ся в пятницю дня 29 вересня в комнатах „Бесїди" о годинї 2 по полудни. На случай недостаточного числа П. Т. Члевів, відбудуть ся того самого дня о год. 3 при присутній скількости членів другі загальні збори, на котрі всїх членів уклінно запрашає — Видїл.

— **Конець цїсарских маневрів.** Минулої пятницї покінчили ся цїсарскі маневри побідою полудневої армії, яка здобула сильнїйше положенє і ступала до рішаючого бою. В часї маневрів відзначила ся найбільше 45 девізия кр. оборони в Перемишли. Сегорічні маневри були може найтяжші з причини военного вигляду і великої области, на якій відбували ся. Особливо давала ся відчувати недостача води. На щасте не було весь час анї спеки, анї дощів. Дощ зачав був падати аж того дня, коли маневри скінчили ся. До розвезеня нагромадженого войска ужито поверх 100 зелїзничих поїздів. Найперше виїхали домів ті полки, що мали найдальшу дорогу (Чернівцї, Коломия, Тернопіль). Львівска залога піша вже вся повернула. Кіннота і артилерия не їде зелїзницею і поверне до Львова коло понедїлка.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць державних доносить: Підчас коли поїзд поспішний ч. 5, т. зв. блискавичний в'їзджав на стацию в Журавици льокомотива вискочила із шин на зворотници. Вози особові позістали на шляху не вискочивши із шин. Нікому з подорожних не стало ся нїчого. Поспішний поїзд прибув до Львова о год. 10 мін. 30 в ночи. По усуненю перешкоди рух поїздів заведено на однім шляху о 9 г. 30 мін.

— **Остра їзда** дорожкаря ч. 130 неоплатила ся ему. На площи новиставовій наїхав він на лїхтарню, зломив і перевернув стовп і розбив дві лїхтарнї. З ушкоджених лїхтарень зачав газ так сильно добувати ся, що аж треба було завізвати ґазову поготівлю, щоби ґаз затамувала. Так буде той дорожкар мусїв тепер заплатити не лиш за поломані і побиті лїхтарнї, але й за направу своєї дорожки, котру також значно ушкодив.

— **Крадежі.** З отвертої шафи реставратора Міллєра при ул. Клепарівскій 28 щез золотий годинник з золотим ланцушком вартости 400. — З отвертого мешканя техніка п. Ст. Домініка при ул. Кароля Лєщиньского ч. 1 вкрадено оногди вечером верхник, кілька штук ґардероби, два срібні годинники і оден ніклевий ґа золоту шпильку з трома смараґдами, все разом вартости 190 К. — А. Вайнштайнови вкрадено в трамваю підчас їзди на головний дворець чорний полярес з 10 рублями і 30 коронами.

— **Дрібні вісти.** Загальні збори філїї „Сільского Господаря" в Калуши відбудуть ся дня 29 вересня с. р. о 1 год. в сали „Нарoд. Дому". — В Чорткові пяні драгони так порубали шаблями тамошного міщанина Бойчука, що его непритомного мусїли відставити до шпиталю. — Хору на умі Анну Боднар родом з Кодобинець, котра вчера на улици в приступі божевільности зачала виправляти велику авантуру і зачіпала прохожих віддано під опіку комісарияту II части міста. — В Ринку арештовано вчера якогось Теодора Івaньского в хвили, коли Катеринї Недїльскій витягав

— Вже іду — сказала Леонарда, щоби его успокоїти.

Оба мужчини змірили себе очима від стіп до голови а оба були молоді. Рука Александра мимохіть шукала ножа за поясом, але его не мав. І его погляд став ся зараз покірним. Циган безрадний без оружия, але з ножем в руцї є сьмілий та відважний аж до убийства.

То була перша їх стріча.

В часї тижня столяр Конрад привіз до дому рибака нову скриню. Була зроблена незвичайно порядно, замок був новий і штучний. Але коли Леонарда взяла ся пакувати свої річи до нової скринї, показало ся, що всї пропавші річи були на своїм місци.

— То ти знов зробив — сказала Леонарда до цигана.

— Нї, я того не зробив — відповів, говорячи очевидно неправду.

Столяр Конрад довго сидїв в домі Леонарди а она варила каву і частувала его. Однак циган знайшов перед тим нагоду, щоби закляcти і вийти на двір.

Чекав на столяря, коли буде вертати.

І мірили себе оба очима, а циган мав уже ніж при собі.

— Нїчо тобі з того не прийде, цигане — сказав Конрад — иниї дала менї слово.

Александер розгорів як огонь і добув ножа. Але столяр скочив до човна і відбив від берега, а коли трохи віддалив ся, почав кричати, що віддасть волоцюгу до суду.

І знов днї минали.

Старий циган Александер повернув зі своїм човном і хотїв сина забрати назад. Однак молодий Александер опирав ся і говорив, що мусить свій час відслужити. І певно батькови наговорив, що в тім домі богато ще буде міг украсти, бо остаточно шайка від'їхала без него.

Але молодий Александер сказав до Леонарди:

— Ластївки вже прилетїли. Чи не пора, щоби ти пішла зі мною до шпихлїра і казала менї поправити бочки та цебри, потрібні на лїто до ловлї риб?

— Можу се зробити — сказала байдужно і пішла до шпихлїра. Та ледви побула тут хвилю, як Александер обняв еї кріпко і став пристрастно цїлувати.

— Ти збожеволїв! — сказала, увільняючи ся з его рук, цїла червона і задихана.

— Чи маю завтра від вас забрати ся? — спитав.

— Як хочеш — відповіла не дуже строго.

— Вже нїколи того не зроблю — сказав покірно.

Однак слова не додержав. Говорив все неправду і переслїдував еї своєю любовію.

І надійшов день, коли серце Леонарди почало прихиляти ся до бруватного цигана. А було се в часї, коли стали розвивати ся дерева, в часї ясних маєвих ночий.

Мати се зміркувала і лютила ся на доньку, старанючись, щоби столяр з нею оженив ся. І Леонарда на се згодила ся, але поступала инакше. Були днї, що зовсім не думала про Конрада і не були се еї найсумнїйші днї.

На весну рибак вернув ся з синами з ловлї риб, бо почалась пора засївів і Александер помагав при роботї в поли.

Чимраз труднїйше було ему тепер видати ся потайки з Леонардою, бо пильнували еї й братя, що стояли по сторонї Конрада. В додатку любов є химерна і коли їй за добре, зачинає ся пересит. Молодий циган почав Леонарду вже нудити і она приготовляла ся вже до подружя зі столярем.

— Як лише Конрад перший раз стане ногою в тім домі, убю его — сказав циган.

— Так, так, а що зробиш другим разом? — відповіла глумливо.

В день сьв. Івана мали бути в домі столяря танцї і Леонарда мала там поїхати. А того самого дня мав Александер покинути службу у рибака. Леонарда сказала до него:

— Перевези мене на тамтой бік, заки відїйдеш.

— Куди хочеш їхати?

— Се тебе нїчо не обходить.

Александер приладив ся до відходу. Повязав в клунок свої річи і сказав:

— Я готов.

Пішли на долину, до ріки і війшли до човна. А Ґлімма була виляла, бо леди вже потріскали і небезпечно було їхати. Веслуючи, спитав Александер:

— Отже хочеш вийти за него.

— Так — відповіла.

— То не я украв твої річи — говорив Александер дальше. — Се твоя мати зробила.

Довгу хвилю дивила ся на него а вкінци спитала:

— Що ти говориш?

— Хотїла нас поріжнити з собою. Але я догадав ся, де поховала твої річи і вкрав їх знов для тебе.

— Неправда, неправда! — сказала Леонарда, не віряч ему зовсім.

Циган веслував тепер неуважно і не глядів, куди їде.

— І я нїчо злого тобі не зробив — сказав вкінци. — Міг би бути порядним чоловіком, як би ти хотїла.

— Що се мене обходить — відповіла сердито. — А як ти веслуєш? Їдемо на вир?

Він полишив човен спокійно его бігови і тодї она почала голосно кричати.

Нараз циган, як би хотїв еї послухати, почав сильно веслувати і зломив одно весло.

Були засуджені на смерть.

— Ти зробив навмисне — сказала дївчина перший раз з тревогою.

А він відповів:

— Так. Не дістанеш ся жива звідси.

За хвилю роздав ся страшний крик; човен ударив о скалу і один его бік розбив ся. В тій самій хвили циган вирятував ся на скалу. Звідси бачив Леонарду, як кілька разів перевернула ся на розбитім човнї, потім вода еї підчинула і кинула нею коміть головою в воду; потім щезла серед виру.

Побачено їх з берега і цигана вирятовано.

Циганови не можна було приписати вини: атже весло зломило ся; нещаслива пригода...

з кишені слідниці полярес в грішми і пару срібних ковтків.

— **Львівский руский театр в Станиславові.** (Саля Тов. ім. Монюшка. Початок $7^1/_2$ вечером.)

В четвер дня 21 вересня „Травіята“ опера в 4 діях О. Вердія. Гостинний виступ Ф. Лопатиньскої.

— **В справі закупна площі для Сокола-Батька.** Півтора тиждня минуло від дня, коли цілий Львів оглядав величаву маніфестацию сокільских дружин, перемашеровуючих поважно улицями міста. Польска печать місцева і закордонні часописи висловили ся про здвиг з найбільшим признанем. Минув здвиг, остали лише гарні спомини у его участників і журба у старшини Сокола-Батька о роздобутє фондів на купно 4-морґової площі, на якій здвиг відбував ся. Ся площа, закуплена рускою спілкою разом з сусідною реальностию, призначена на парцеляцию. Спілка готова однак ту площу відпродати С.-Б. за ціну купна се є за около 130.000 К. Щоби роздобути таку квоту, С.-Б. видав картки т. з. „квадратові метри“ по 5 К і розсилає їх видніщим членам нашої суспільности. Хто купує такий метр, причиняє ся до купна площі. На 130.000 К треба би продати 26.000 кв. метрів. В нинішних часах, коли наша суспільність складає датки на церкви, школи, бурси, захоронки і т. п. зложити 130 тисяч кор. на купно будучого парку руского у Львові — страшно тяжко. А однак — як знаємо — старшина С.-Б. вірить твердо, що сю ціль осягне. Се не буде парк сокільский, але загально руский. Нині наша шкільна молодїж у Львові не має свобідного і здорового місця на забави, а тої молодїжи маємо тут зі 6 тисяч зі Львова і з провінції. Всї народи дбають про фізичне вихованє будучого поколїня. Чомуж би у нас мало бути инакше? З тої причини нема, здаєсь, між нами нікого, хто не бажав би „Соколови“ здійстненя его бажань. Сьвідчать про се наглядно ті близько десять тисяч корон, які доси зложила наша суспільність за „метри“. Від 10 до 130 ще далеко, але вже з доселїшної акциї можна вносити, що діло довершить ся успіхом. Щасть Боже!

— **Вписи до I кл.** приватної українськоі школи торговельної у Львові будуть відбувати ся від 25—30 вересня 1911 р. щоденно від години 10—12 перед полуднем і від 5—6 вечером в канцеляриї Тов. „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10 I поверх. Письменно можна зголошуватись вчаснійше. Наука в школі двórічна по програмі шкіл торговельних на підставі розпорядженя ц. к. Міністерства просьвіти і віроісповідань з дня 17 мая 1910 ч. 17.255. Школа має на цїли дати своїм ученикам теоретичне і практичне образоване потрібне для обнятя посад урядників, функцонарів і помічників торговельних в торговельно-промислових або спілкових підприємствах, або спілкових підприємствах, або для веденя особистого інтересу торговельно промислового. Плян науки обнимає цілу область науки торговельної а також найважнійші галузи загально образуючих наук. Кромі сего будуть викладати ся предмети спільництва, чужі мови, стенографія, писане на машині і инші. На науку до школи на перший рік принимають ся хлопці і дївчата (остані в характері надзвичайних учениць) в віці 14 літ з укінченою з добрим успіхом школою видїловою (7 кляс) з укінченою 3 кл. гімназияльною або реальною. Ученики з низших кляс можуть бути приняті на перший рік, коли будуть мати приписаний вік та при вступнім іспиті викажуть на стілько відомости та спосібности, що зможуть опанувати без трудности предмети приписані пляном науковим. Вступні іспити відбудуть ся в перших днях жовтня 1911 р. День і місце вступних іспитів кандидатам подасть ся осібно. Вписове виносить 5 К з додатком на наукові средства 2 К, оплата за науку місячно 6 К. Бідні а пильні ученики можуть бути в другім півроці звільнені від шкільної оплати. — Дирекция.

Телеґрами.

Відень 20 вересня. Міністер війни Шенайх попращав ся нині з офіцирами і урядниками міністерства війни.

Прага 20 вересня. Нинї по год. пів до 12 відкрито сесию ческого сойму. Намістник кн. Тун в своїй промові зазначив, що теперішний сойм має проложити дорогу і утворити услівя, щоби в краю настали врецї раз нормальні відносини.

Петербург 20 вересня. Вчера відбули ся численні збори представителїв орґанізаций народно-монархістичних. В палких промовах доказувано, що найменша концесия зі сторони российскої суспільности для революціоністів і не российских племен була би найбільшою трусливостию. Ухвалено резолюцию, в котрій сказано, що відступлене від российских національних засад було би серед теперішних обставин заохотою для терористів.

Петербург 20 вересня. Звідси вибирають ся численні депутациї з вінцями до Києва. Всеросийский союз взиває до складок в цілій державі на памятник для Столипіна.

Київ 20 вересня. Цар видав указ до ґенерал-ґубернатора, в котрім висказує радість з одушевленого принятя, якого зазнав в Києві і приказує ґен.-ґубернаторови, щоби подякував всїм публично за принятє.

Валенсия 20 вересня. Вислане звідси войско увільнило міста Альтуру і Куллєру з рук революціоністів і завело спокій.

Більбао 20 вересня. Непокої тревають дальше. Триста страйкуючих хотїло відбити свого арештованого проводиря. Поліция дала сальву.

Цїна збіжа У Львові.

дня 19-го вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·30	до	12 50
Жито	9·70	„	10·00
Овес	7 60	„	7 80
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·50	„	9 30
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	13·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	85·—
Конюшина біла	100·—	„	130·—
Конюшина шведска	80 —	„	90 —
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Церковні річи

— — Найкрасші і найдешевші продає — —

„Достава“

основана руским Духовеньством у Львові при ул. Руській ч. 20 (в каменици „Дністра“), а в Станиславові при ул. Смольки число 1.

Там дістане ся ріжні фелони, чаші, хрести, ліхтарі, сьвічники, таци, патериці, кивоти, плащеници, образи (церковні і до хат), цьвіти, всякі другі прибори. Також приймають ся чаші до поволоченя і ризи до направи.

Удїл виносить 10 К (1 К вписове), за гроші вложені на щадничу книжку дають 6 прц.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Столмова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Столмова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52 **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·04.

§) Від $^{18}/_6$ до $^{10}/_9$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Столмова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·15 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·09§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Столмова: 9·42, 6·11.

На Личакові:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білети складані комбіновано - окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).